

kompetenceafklaring af samtlige medarbejdere for at finde ud af, hvor de skal placeres, så hvorfor ikke gøre det til en rettinghed, for alle? Det er jo forudsætningen for at komme videre, og i øvrigt er det vigtigt for mange, at de erkender, at de skal videre. I virkeligheden tror jeg, at hvis man satte mange penge af, ville det største problem i virkeligheden blive at få brugt pengene, fordi der er den barriere, at alt for mange ikke vil erkende, at de har et problem, og her er den opspøgende virksomhed helt afgørende.

Vi har taget de elektroniske hjælpemidler med, selv om vi selvfølgelig godt ved, at der findes en række forskellige foranstaltninger. Men de ligger jo i det sociale system, og her taler vi om velfungerende voksne mennesker, som er på arbejdsmarkedet, men ikke henvender sig til socialforvaltningen, når de har et problem. De fleste af dem siger, at det læser de i morgen, og så går de hjem og får det læst op af deres mand eller kone. Lad os dog gennemføre, at man ikke skal spørge sin arbejdsgiver, men at der skal ske en pædagogisk vurdering af den enkeltes muligheder.

Derudover har vi foreslået et råd, som kan rådgive ministeren og tage selvstændige initiativer til evaluering. Vi har foreslået en bedre forskningsindsats, og vi har foreslået, at den opspøgende virksomhed styrkes, for det er nemlig helt afgørende for, om indsatsen bliver en succes.

Jeg vil gerne sige tak til Det Radikale Venstres, SF's og Enhedslistens ordførere for den meget positive modtagelse, og jeg er også glad for, at Dansk Folkeparti har ladet en dør stå åben. Vi skal nok arbejde for at sikre, at vi alle får et fælles grundlag at vurdere problemet på, men jeg vil godt garantere, at der ikke er ret mange, der får en pc stillet til rådighed uden om arbejdsgiveren. Det tør jeg godt vædde på.

Der kommer nu en række forskellige råd og nævner med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, der kommer globaliseringsråd osv., og der vil i hvert fald fra den ene parts side med garanti blive peget på, at indsatsen for de mennesker, der bliver ofre for den forstærkede globalisering, er mangelfuld. Der kommer en række ofre, og derfor tror jeg, det vil være klokt af ministeren ikke at være for bastant, men indbyde til forhandlinger og være åben over for forslag. Jeg synes, vi står med en kæmpemæssig udfordring, som vi dog kan overvinde, hvis vi vil, fordi vi har ressourcerne til det, og for mig at se er det netop det, det handler om.

Jeg vil godt afsløre her, at vi har afsat ca. 50 mio. kr. om året i vores finanslovsforslag, fordi vi ikke vil have nogen diskussion om kroner og øre, men kun om, hvordan vi i fællesskab tager udfordringen op. Selvfølgelig kunne der afsættes både flere og færre midler, men det helt afgørende er, at vi nu i fællesskab får taget fat på de udfordringer, den næste generation står over for.

Til fru Karin Nødgaard: Ja, selvfølgelig har det ikke spor at gøre med, hvor begavet man er, at man er ordblind, og det har heller ingen af os antydning på nogen som helst måde. Men det er vigtigt, at de får nogle redskaber, så de også kan klare sig i det videnssamfund, vi har.

Tak for modtagelsen af forslaget.

(Kort bemærkning).

Karin Nødgaard (DF):

Det, jeg egentlig ville have spurgt om, kom hr. Carsten Hansen selv frem med her til sidst, nemlig økonomien.

Jeg ved godt, at ikke alt skal gøres op i penge, men jeg kunne godt tænke mig at høre lidt nærmere om, hvor pengene skal komme fra. I forslaget står der tilstrækkelige midler, og hvad er tilstrækkeligt? Jeg ved ikke, om hr. Carsten Hansen kan uddybe det lidt nærmere. Der blev nævnt 50 mio. kr., og hvor skal de komme fra?

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jamen altså, en lang række af de her ting findes jo. Vi har jo mange dygtige og velfungerende uddannelsesinstitutioner. De findes i dag. Spørgsmålet er, om man sætter lidt ekstra midler af og der måske bliver ekstra tid. Det bliver via arbejdsmarkedsmidlerne, at man sætter tid af på AMU-centrene til FVU.

Vi ved, at det, der hedder Uddannelsesnetværket i Vejle, fungerer med 400 virksomheder. Alle tillidsmænd og virksomhedsledere er med i Kolding-Vejle-området, og det koster 1-2 mio. kr. om året. De får så penge via satspuljemidler.

Men det, der jo er afgørende, er, at viljen er til stede over for det her – det er umuligt at vurdere, hvor mange der har brug for et elektronisk redskab, hvis det her bliver bredt rigtigt ud – og så er det selvfølgelig informationsindsatsen.

For os har det været vigtigt at få afprøvet viljen til det frem for at diskutere, om vi nu snakker om 500 pc'er eller vi snakker om 5.000, men at få nogle principper for det, for i virkeligheden tror jeg, at vi som samfund ville høste voldsomt,